

MEHMET ALİ BULUT

ELFABE

EL VE YÜZ ÇİZGİLERİNİN ANLAMI

İçindekiler

Teşekkür	9
Önsöz	11
Giriş	17
Bir El Nasıl Yorumlanır?	29
Evvelkilerden Birkaç Söz	39
Fahreddin El-Razî	39
Erzurumlu İbrahim Hakkı	41
Bediüzzaman Said Nursî	42
Eller	45
Şekil Bakımından Eller	47
Renkler Bakımından Eller	62
Parmakların Yapısı Bakımından Eller	64
Parmaklar	78
Parmakların Diğer Özellikleri	81
Uzunluk-Kısalık ve Meyil Bakımından Parmaklar	90
Tırnaklar	95
Tırnakların Görünüşü	96
Elimizin Beş Parmağı	105
Başparmak (Venüs)	106
Birinci Boğum (Kemik)	113
İkinci Boğum (Kemik)	116
Üçüncü Boğum (Kemik)	122
İşaret Parmağı (Jüpiter/Müşteri)	122
Boğumları (Kemikleri)	126

Birinci Boğum (Kemik).....	126
İkinci Boğum (Kemik).....	128
Üçüncü Boğum (Kemik).....	129
Orta Parmak (Satürn).....	130
Boğumlar (Kemikler).....	133
Birinci Boğum (Kemik).....	133
İkinci Boğum (Kemik).....	137
Üçüncü Boğum (Kemik).....	139
Yüzük Parmağı (Güneş Parmağı).....	140
Boğumları (Kemikleri).....	142
Birinci Boğum (Kemik).....	143
İkinci Bölüm (Kemik).....	146
Üçüncü Boğum (Kemik).....	146
Serçe Parmağı (Merkür).....	147
Boğumları (Kemikleri).....	150
Birinci Boğum (Kemik).....	150
İkinci Boğum (Kemik).....	152
Üçüncü Boğum (Kemik).....	153
İşaretler.....	155
Elin Tepeleri.....	164
Tepeler ve Anlamları.....	165
Venüs Tepesi (Zühre Dağı).....	165
Jüpiter Tepesi (Müşteri Dağı).....	174
Satürn Tepesi (Zühal Dağı).....	178
Güneş Tepesi (Apollon Dağı).....	182
Merkür Tepesi (Utarid Dağı).....	184
Mars Tepesi (Mirrih Dağı).....	187
Ay Tepesi.....	191

Dünya Düzlüğü (Aya)	196
El Ayası (Genel Olarak Avuç)	198
Avuç Çizgileri	200
A) Giriş	200
B) Genel Olarak Çizgiler	204
Çizgiler ve Anlamları	209
Hayat Çizgisi	209
Çizgiler	219
Akıl Çizgisi	228
Kalp Çizgisi	244
Kader Çizgisi	254
Güneş Çizgisi	274
Sihhat Çizgisi	283
İlham Çizgisi	288
Venüs Halkası	291
Ay Çizgisi (Samanyolu Çizgisi)	298
Evlilik (Gönül İlişkileri) Çizgisi	300
Kesişen Çizgiler (Külli İrade Çizgileri)	306
Seyahat Çizgisi	312
Yükselen Çizgiler (Hayat Çizgisinin Dalları)	316
Üçgenler	319
Nesil Çizgisi	322
Mesleklere Göre El Biçimleri	325
Fizyonomi (İlm-İ Sima, Kıyafetname)	334
Mizaçlar (Tipler)	361

Teşekkür

Bu kitabın başlangıcı çok eskilere; Tercüman gazetesinde çalıştığım dönemlere dayanır. Gazetenin o dönemdeki Genel Yayın Müdürü **Taha Akyol**'un talebi olmasaydı bu kitap asla yazılmazdı. Madem onun talebiyle hayat bulmuş bir eserdir, öyleyse teşekkür önce onun hakkıdır.

İkinci sırada sevgili **Şehmuz Okur** kardeşim gelir. Kitabın hazırlanışı safhasında yabancı dildeki -özellikle Fransızca- metinlerin çevrilmesinde benden hiçbir yardımını esirgememişti. **Louis Stanke**'nin **Les Lignes De La Main** eserinin ilgili yerlerini bana o tercüme etti. Promosyon olarak gazete ile birlikte verilen o kitabın şimdi yeniden 'Hayat'landığı bu çalışmada, o da yürekten bir teşekkürü hak ediyor.

Üçüncü sırada sevgili hocam **Şükrü Arıkan**'ın bize yadigâr mahdumu, başarılı hayat koçu kardeşim Münir Arıkan gelir. O, bu ilmin, insan kaynakları açısından ne kadar hayati önem kazandığını; birlikte yaptığımız saha çalışmalarlarıyla bana hissettirmeseydi bir kenara bıraktığım o çalışmayı diriltmeyecektim. Büyük firmaların bu tür bir esere ihtiyacı olduğuna beni ikna etti. Bu çalışmanın ona da bir teşekkür borcu oluştu!

Ve dördüncüsü; aynı zamanda vefalı bir dost olan **sevgili eşim Rahime**'ye teşekkür etmeliyim. Bu alandaki bilgilerimi hiç kıskanmadı, küçüksemedi. Beni itham etmedi. Artık unutulmaya ya da yanlış yorumlanmaya başlamış bu kadim bilgilerin derlenip kitap hâline getirilmesi için beni teşvik etti. Ve ayrıca da bu kitabın editörlüğünü yaptı. Ona teşekkür etmemek hakşinaslık olmazdı.

Ve tabii yayıncım **Hayati Bayrak** Bey'in de ciddi bir teşekkürü hak ettiği kanaatindeyim. Hiç ayırım yapmadan her türlü fikrî mahsulatımın pazarda yer bulmasını sağladığı için... Bana yazardan çok ağabeyi gibi davrandığı için. Ve tabii küçük kardeşlerimiz olan **Necati Bayrak** ve **Ali İhsan Bayrak**'a da teşekkür etmeliyim ki her işime koşturmaya görev bildiler.

Ve en son olarak, kitabı yazmak için kapandığım Altınoluk'ta, bana evinin kapılarını açan, hiçbir yardımını esirgemeyen sevgili kardeşim **Hüseyin Bostan**'a ve onun fedakâr, gayretli ve son derece nazik bir ev sahipliği yapan **Handan Hanım** kardeşime teşekkür etmeliyim...

Ve tabii bana bu ilimleri ilham eden, yönlendiren, öğreten Rabbime sonsuz hamd ve şükranlarımla...

Kitaba emeği geçen herkese sevgiler, teşekkürler.

*Mehmet Ali Bulut
Altınoluk, Temmuz 2014*

ÖNSÖZ

Chirology, Palmistry, İlm-i Sîma, İlm-i Kıyafe, Firase gibi adlarla anılan bu ilim dalları Doğuda ve Batıda birçok büyük zekânın dikkatini çekmiş, ilgi alanlarını teşkil etmiştir.

İnsanlarda, idrakin keşfi kadar eski bir tecrübî ilim... Seslere, gözle görünebilir bir vücut giydirme ihtiyacının, insanları yazıyı icat etmeye zorladığı dönemlerden kalma bir ilimdir el çizgilerinden hayat hikâyesini okuma sanatı. Sümerler, Akadlar, kadim Mısırlılar bundan yararlanmışlardır. Ta o dönemlerin hatırası olan bu ilim, her asırda yeni yeni tecrübelerle, yeni yeni zekâların katkılarıyla günümüze kadar gelişerek devam etmiştir.

Bu ilmin bilinen ilk temsilcileri arasında Aristo'nun da adı geçer. Romalılarda el çizgilerini okuyup oradan kişinin kabiliyetleri ve yaşayacakları ile ilgili hükümler çıkarmak oldukça önemlidir.

Ortaçağda ise bu ilimlerin en büyük temsilcileri arasında Müslüman âlimleri görüyoruz. **Muhyiddin İbnü'l-Arabi**, **Fahreddin El-Razi**, **İbni Sina** gibi büyük deha ve İslâm âlimleri bu ilimlere dair hususi eserler yazmışlardır.

Müslüman ilmi sîmacılar, bu konuda o kadar ileri gitmişlerdir ki bir insanın vasıflarından, karakterinden beden ve yüz şekillerini tasvir etmeyi tahmin edebilmişlerdir. **Sokrat**'ın, **Aristo**'nun, **Batlamyos**'un eserlerinde kendileriyle ilgili yaptıkları aktarımlarından hareketle eşkâllerinin nasıl olabileceğini tahmin etmişlerdir. Nerede ise eserlerinden hareketle resimlerini çizmişlerdir ki gerçeğin çok da uzağına düşmemişlerdir. Arap ilm-i sîmacısı **Ebu'l-Vefa Mübeşşir b. Fatik**'in böyle bir eseri mevcuttur. Aynı şekilde **Ebu's-Sem'a El Emşati**'nin renkler ve bunların işaret ettiği mana ve hastalıkları anlatan **Kitabu'l-Kavli's-Sedîd fi İhtiyari'l-İma' ve'l-Abîd** adlı bir eseri mevcuttur.

Ancak, bu ilmin bugünkü hâlini alması, 19. yüzyılda, Batıda bu işe emek verenler sayesinde olmuştur. Çünkü pozitivist yaklaşımın dünyada hâkim olmasıyla kadim tüm ilimlerin altı boşaltılmış, referansları yok edilmiş ve âdetta havada kalmışlardır.

Her ilmin temelleri ve postülaları vardır. Siz o postülaların referansını yok eder veya anlamsızlaştırırsanız, zamanla o ilim de hurafeye döner; referansları yok olmuş her ilim sonunda anlamsız bir hâl alır. Hurafeler dahi böyle derin bilimsel kırılmalar neticesinde, eski döneme ait ama referanslarını kaybetmiş kimi temel bilimlerin yadigârıdır. Kıyafetnamecilik, Münecimlik, Simyacılık, İlmü'l-Hey'e'de olduğu gibi...

Mesela bugün kullandığımız matematik (İlm-i Riyaze) on tabanlı (desimal) bir sayılar sistemine dayanıyor. Öyle var sayılıyor. Bu mutlak bir şey değil. 2'li de 8'li de 32'li de 68'li de 128'li de olabilirdi. Birisi öyle yapmış ve sonra herkes öyle kabul etmiş. Sayılar da o çerçevede değerlendirilmiş; 0-9'...

Esasında bugün eğer biz o kadim matematik kurallarını hâlâ kullanmak zorunda olmasaydık, çoklu taban sistemi

(Oktal sistem, Hegzadesimal sistem, 32’li sistem...) üzerinde inşa edilmiş modern hayatı yaşayanlar ‘ne saçmalık’ derlerdi, on tabanlı sayılar sistemi için. Çünkü bugün çoklu tabanlar da kullanılıyor. Hatta ‘binary’ dediğimiz -ona da ilk imada bulunan, yine ilk dönem Müslüman bilginlerdir- ikili taban var ki bütün sistem ‘var’ ve ‘yok’ üzerine kuruludur.

Sonuç olarak, eğer Batı, Müslüman bilginlerin büyük bir icadı olan (Batı o dönemde, kendisiyle dört işlem bile yapılamayan Romen rakamlarını kullanıyordu) onlu taban sisteminin yerine, Batının Aydınlanma Dönemi’nde kendi icatları olan bir sayılar sistemini kullansaydı o sayılar sistemini de bir tür hurafeye dönüştürürlerdi. Kıyafetname ve münecimliğin başına gelenler Riyaziye denilen bilimin de başına gelirdi. Çünkü İlm-i Riyaziye aynı zamanda, yeme içmenin aritmetiğini de içeriyor. Yani perhizi; abur cubur yememeyi de kapsamına alıyordu.

Modern dönemdeki bilimde, gözlemcilik ve tamamen tekrar edilebilirlik esas alınınca, tecrübelere dayanan bilimler anlam yitirdiler...

Batılı araştırmacılar, sosyolojinin ve psikolojinin zorlamasıyla (Kretschmer’in Beden Yapısı ve Karakter tahlilleri, şizofrenlerin tespitinden, âri ırkın tasarımlanmasına, tiplerin kriminolojik eğilimlerinin tespitine varıncaya kadar birçok alanın referans noktası olmuştur) Palmistry, Chiroloji adı altında bu alana eğilmemiş ve eserler vermemiş olsalardı, biz bugün bu disiplini de Doğunun hurafeleri arasında saymaya devam ederdik büyük ihtimalle.

Çünkü 18. yüzyıldan itibaren gelişen ve sonunda tanrı tanımaz bir anlayışta karar kılan pozitivizm, aklın imkânlarını, görme ve deneme (gözlem ve deney) ile sınırladığı

için, geçmiş dönemlerin bu gibi tecrübî ilimlerinin altını boşaltmış; onları köksüz, manasız birer hurafeye dönüştürmüştür.

Oysa gerçekten bu ve benzeri ilimler, insanlığın çok uzun bir döneminde, insanların yeteneklerini belirlemesi, kabiliyetlerinin tespiti açısından ciddi hizmetler vermiştir. Tam bir insan kaynakları alanı olmuştur. Özellikle saraylarda istihdam edilecek kişilerin seçiminde önemli bir değerlendirme aracı olarak kullanılmıştır.

Ancak kabul etmek gerekir ki esasında insanın karakter ve ahlakını belirleme amacını taşıyan bu ilim dalı zamanla cahillerin eline geçerek esas amacının dışında kullanılmış, hurafe denilebilecek bir mahiyet de kazanmıştır.

Şunu belirtmemiz gerekir ki bu ilim, bugünkü hava tahmin raporları gibi var olanı, insanın mahiyetinde saklı olanı işaretlerinden hareketle doğru değerlendirme aracıdır. Zaten Kur'an-ı Kerim'deki tanımıyla bu ilim, bir **'şâkile'** ilmidir. **"De ki her şeyin ameli kendi şâkilesine göredir!"** (*İsrâ*, 84) ayetinde geçen manasıyla **'şâkile'**, eşyanın şeklinden ve taşıdığı izlerden onun mahiyetini ve neye yaradığını, nereye varacağını bilme ilmidir... Mesela hayvanlarda ve otlarda parlak sarı rengin, zehir ve tehlike işareti olduğu gibi...

Evet, bu bir ilim ve kodları tecrübeye dayalı bir ilim. Sadece aklın değil, kalbin, hissin ve gözlemlerin de içine dâhil olduğu bir "insan bilimidir." İçinde tecrübe ile birlikte 'hads' de vardır. Uzun yıllar bir şey ile meşguliyetin getirdiği derin karar verişler ve idrak ile varılan sonuçlar bu ilimde önemlidir.

...

Bu ilmin mahiyeti, ondan nasıl faydalanılabileceği hususları bölüm başlarında yer aldığı için önsözde ayrıca bu konu-

lara temas edilmeyecektir. Yapısal genel özellikler anlaşılma-
dan detaylara dair yorumlar eksik kalacaktır.

Bu cümleden olarak “Eller”, “Parmaklar” ve “Avuç Çiz-
gileri” başlıkları altında verilmiş bölümlerin giriş yazılarının
okunmasında büyük yarar vardır.

Özellikle “Avuç Çizgileri”ne giriş ile “Bir Uyarı” ve “Ara
Not” başlıklı bölümleri okumak, bu ilim yoluyla elde edi-
lecek sonuçların doğru yorumlanması ve değerlendirilmesi
bakımından yararlıdır.

Bu kitabın hazırlanmasında, belli başlı birkaç eser esas
alınmıştır. El çizgilerinin yorumlanması ile ilgili bölümlerde
en çok başvurulan kaynak *Gizli İlimler Hazinesi* serisinin bi-
rinci kitabı, Louis Stanke’nin *Les Lignes de La Main* ve Victor
Segno’nun *A Correspondence Cours of Instruction in Chirolgy*
adlı ders notlarıdır. Bunların dışında müteferrik birçok eser
ve yazıdan faydalanıldı. Tabii kendi tecrübelerimizden de bir
hayli kattık.

İlm-i Sima bölümü içinse birinci derecede Erzurumlu İb-
rahim Hakkı’nın Marifetname’si, Gizli İlimler Hazinesi’nin
ilgili bölümleri, Bill Harris’in *Yüzün Anlamı*, Halit Ziya
Uşaklıgil’in *İlm-i Sima’sı* ve daha birçok eserden yararlandık.

Niyetimiz, insanın insanı tanınmasında ve insanların birbi-
rinden ve kendilerinden doğru yararlanmasında yeni bir alan
açmak değil, unutulmuş bir disiplini ve referansları yeniden
hatırlatmak, bugünün literatürü içinde istifadeye açmaktır.

Eğer bir hata yapmışsam kendi eksikliğimdir ve okuyu-
cularımdan hoşgörü ile karşılanmak dilerim. Allah’tan da
bağışlanma...

GİRİŞ

İnsanoğlunun en önemli gerçeği, kim ve ne olduğunu, niçin yaratıldığını ve bu kısacık hayat için bu kadar zahmet çekmenin bir anlamı olup olmadığını bilmektir. Dinler dahi şu merakı tatmin etmek için gönderildiği hâlde insanoğlu yine de hep merak etmiştir; ben kimim, ne olacağım, nereye varacağım ve varsa yaratılmamdaki asıl amaç ne? Beni var eden iradenin bana takdir ettiği görev ne?

Esasında eskiler, kişinin ne için yaratıldığını bilmesini ‘ermişlik’ diye tarif etmişler. Niçin yaratıldığını bilmek hakikaten mutluluktur. Dinler ve onun etrafında gelişen-felsefe dâhil- türlü türlü disiplinler hep bu amaca ulaşmak için sergilenen çabaların sonucudur. Kendini ve yaradılış gayesini bilmek!

Şu da bir gerçek ki insanların çok azı gerçek bilginin peşinde! Peygamber Efendimiz (sav), “Ben gaybı bilseydim, hayrımı çoğaltırdım!” buyurmuş. Ne muazzam bir farkındalık! Geleceği bilmek tam da buna hizmet etmeli ama insanların büyük bir kısmı bu yüce hakikatin farkında değil!

Elbette geleceği merak etmek, insana üstatlık da yapabilir. Nitekim de asırlar boyunca yapmıştır. Bugün de insanla-

rın en çok merak ettiği şey odur. Esasında mesele geleceği bilmek değildir. Gelecekte geçerli olacak şeyi, bugünün tabiriyle trendleri bilmek ve yakalayabilmektir. Asıl aranması gereken odur ama nafi!e!

İnsan geleceğini tahmin etmek arayışından vazgeçmiyor. Mesela şöyle bir habere kim ilgisiz kalabilir?

“Gelecek artık sır olmaktan çıkıyor. ‘.....’da, iki kardeş icat ettikleri bir aletle, ileride insanın başına nelerin gelebileceğini bir bir ortaya döküyorlar. Uzun çalışmalardan sonra yapılan bu alet son derece basit bir çalışma sistemine sahip. İnsanın alınına takılan alet, beynin dalgalarından yararlanarak kişinin kaderini, ne kadar yaşayacağını, nasıl biriyle evleneceğini, ne zaman zengin olacağını... zaman, yer ve yaş belirterek ekrana yansıtıyor.”

Böyle bir icat yapılabilir mi? Bilmiyorum. Olabilir veya olamaz ama sanırım böyle bir haberle ilgilenmeyecek tek insan yoktur. 85 yaşında, ömrünü saban peşinde tüketmiş köylü bir ihtiyarın elini uzatarak, “Şu benim elime de bak, bakalım neler yazıyor.” dediğini hiç unutamıyorum.

Evet, geleceği bilme arzusu, bütün insanların müşterek tutkusudur. Sebep ne olursa olsun sonuç aynıdır; insanlar geleceğini bilmek istiyor. Hem de geleceği bilmenin lehine mi yoksa aleyhine mi olacağını düşünmeden... İnanıyorum ki geleceği bilmede bir “yarar” olsaydı Yaratıcı kudret onu bilmemize bir kapı aralardı. Oysa bu hayatın bir fantezi ve heyecan dolu bir macera olmasının en birincil sebebi, hiç kimsenin yarın ne olacağını, ne kazanacağını, nerede öleceğini tam olarak bilmemesidir! Ne muhteşem bir senaryo!

Tam da Yunus’un dediği gibi, “Her dem taze doğarız/ Bizden kim usanası.” Her gün taze bir doğumdur cidden de!